

Tříhvězdičková

Budoár staré dámy

Hotovo! Bez návratu
já odešel od polí
nebudou nade mnou nikdy
zvonit už topoly.

Rád mám přec to zdobené město,
napuchlé, sešlých zdí
Ospalá Asie zlatá
Na jeho báních spí.

Můj dům se beze mě hrbí,
chcíp mi pes u nízkých vrat.
V Moskevských ulicích křivých
Bůh mi dal umírat.

Nocí když měsíc svítí,
nějak tak-jak, ... čert ví!
Nizounko svěsiv hlavu,
chodívám do krčmy.

V brlohu křik a řev běsní
do hodin do ranních,
nevěstkám čítávám verše,
s pobudy pijívám líh.

Prudčeji srdce bije
náhle můj hovoří ret:
jak vy jsem ztracený člověk
taky už nemůžu zpět.

Hotovo